

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.919 van 2 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. BRACKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Novi-Atagi (Shalinsky district) waar u uw permanente propiska had.

Op 17 februari 2004 vroeg u voor het eerst asiel in België. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 14 september 2005 een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Deze weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op 29 januari 2007. Uw vordering tot nietigverklaring van deze beslissing werd bij arrest op 3 april 2007 verworpen door de Raad van State.

U verklaarde toen in augustus 2003 thuis in Novi-Atagi door Russische federalen gearresteerd te zijn, nadat in de buurt van uw huis kogelhulzen werden gevonden. U werd ondervraagd en geslagen. U werd na twee etmalen vrijgekocht.

Hierna begon u bedreigingen te ontvangen.

Regelmatig kwamen Russische militairen naar uw huis ter controle. Bij deze controles werd uw paspoort steeds meegenomen, welke u dan steeds terug ging ophalen.

Op 4 of 5 februari 2004 werd u opnieuw door Russische militairen opgepakt. Gedurende drie dagen werd u vastgehouden. Er werd u gevraagd waar de vluchtelingen, aan wie u geregeld onderdak had gegeven, waren. De autoriteiten wilden dat u hun informant werd. Na drie dagen werd u vrijgelaten en dook u meteen onder, alvorens de Russische Federatie te verlaten.

Op 29 oktober 2007 diende u een tweede asielaanvraag in.

U bevestigde uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag en beweerde België sinds uw eerste asielaanvraag niet verlaten te hebben.

In het kader van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een brief van de "Vereniging Tsjetsjeense Gemeenschap in Antwerpen" (VTGA) dd. 7 februari 2007 waarin uw Tsjetsjeense afkomst wordt bevestigd en waarbij wordt gewezen op uw betrokkenheid bij de integratie van Tsjetsjeense vluchtelingen in België; een brief van de "Waynagsche Vereniging Tsjetsjenië" dd. 15 april 2004 volgens welke u als Tsjetsjeen problemen zou kennen in geval van een terugkeer naar Tsjetsjenië; een attest van de het archiefbureau van de regering van de Tsjetsjeense republiek dd. 9 november 2005, volgens welke uw ouders op 23 februari 1944 naar Kirgizië werden gedeporteerd; twee attesten van de administratie van het Shalinskydistrict (één dd. 8 augustus 2007, het tweede attest is niet gedateerd) volgens welke u tot 2004 effectief verbleef in Novi-Atagi en er als leraar werkte. Volgens het ene attest woonde u in de Kadyrovastraat 92, volgens het ander attest woonde u in de Lermontovastraat 10. U legde uit dat het hetzelfde huis betrof maar dat de straatnamen er veranderd zijn; een attest van het internaat in Novi-Atagi dd. 13 juni 2005 volgens welke u tot 1994 in het internaat werkte; een tijdelijke identiteitskaart geldig tot 2004; twee convocaties op uw naam volgens welke u zich op 15 januari 2007 en 3 september 2007 bij de politie in Grozny als getuige moet melden. Eén convocatie is geadresseerd op Lermontova 10, de ander op Kadyrova 92; een convocatie zonder naam volgens welke iemand zich als getuige op 13 juni 2007 bij de politie van het Shalinskydistrict moet melden; een brief van uw zus dd. 20 mei 2007 volgens welke u nog steeds opgeroepen wordt voor verhoor; meerdere brieven waarin Tsjetsjeense kennissen uit België getuigen dat u in Novi-Atagi heeft gewoond; een brief van Selam Besjaev, eerste vice-voorzitter van het Tsjetsjeense parlement, waarin uw afkomst uit Tsjetsjenië wordt bevestigd en een brief van het Tsjetsjeense Ministerie van Buitenlandse Zaken volgens welke uw ouders naar Kazachstan werden geporteerd en volgens welke u als Tsjetsjeen in Novi-Atagi heeft gewoond."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Na een grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U bent er immers geenszins in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij uw eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen omdat u uw verblijf in Tsjetsjenië vóór uw komst naar België en uw beweerde problemen geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

Bij uw tweede asielaanvraag heeft u geen nieuwe elementen of documenten aangebracht die een ander licht zouden kunnen werpen op de toenmalige appreciatie van het Commissariaat-generaal.

Aangaande het attest dd. 8 augustus 2007 volgens welke u van 1994 tot 2004 in Novi-Atagi woonde dient opgemerkt te worden dat u geen sluitend antwoord kon geven op de vraag waarom uw zus niet eerder dergelijk document kon aanvragen.

Volgens uw verklaringen heeft uw zus dit midden 2007 aangevraagd bij de administratie. Ze zou dit uit schrik niet eerder aangevraagd hebben. Pas wanneer oa het hoofd van de administratie werd vervangen, zou ze dit attest durven vragen hebben. Gevraagd waarom uw zus dit niet eerder heeft gevraagd aan Abdullah Datsaev, die tot midden 2007 het administratie hoofd van Novi-Atagi was en die u nav uw problemen had aangeraden te vluchten, bleef u het antwoord schuldig. Bovendien vermeldt het attest dat u vanaf 1994 tot 2004 op het adres Kadyrova 92 woonde, terwijl u beweerde na uw terugkeer uit Kirgizië in 1962 tot uw vertrek uit Tsjetsjenië in 2004 steeds op hetzelfde adres gewoond te hebben (CGVS, p. 2).

Het tweede attest volgens welk u tot 2004 in Novi-Atagi verbleef, betreft louter een kopie waaraan geen bewijskracht kan gegeven worden aangezien de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden.

Uit het attest van het internaat van Novi-Atagi kan enkel afgeleid worden dat u er tot februari 1994 werkte. Het bevat geenszins aanwijzingen dat u nadien nog in Novi-Atagi zou verbleven hebben.

Aan het door u neergelegde tijdelijk identiteitsdocument kan geen enkele bewijskracht toegekend worden.

Op dit document werden immers gegevens verwijderd en weer aangevuld. U verklaarde tijdens uw gehoor dat de gegevens eerst werden weggeschrapt opdat het niet voor moeilijkheden zou zorgen mocht het onderweg van Tsjetsjenië naar België in verkeerde handen terecht komen. Nadien zou u er uw gegevens terug opgeschreven hebben (CGVS, p. 7). Bij uw twee gehoren op het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag repte u echter met geen woord over het feit dat u in het bezit zou zijn geweest van dergelijk tijdelijk identiteitsdocument, terwijl u bij uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag stelde dit document bij uw vrijlating te hebben gekregen ter vervanging van de in beslag genomen documenten (CGVS, p. 7).

Wat betreft de convocaties volgens welke u als getuige wordt opgeroepen op 15 januari 2007 en 3 september 2007, dient vastgesteld te worden dat beide convocaties een verschillend adres opgeven waarop u zou geregistreerd zijn. Bovendien kunnen de convocaties enkel een aanwijzing vormen voor uw propiska-adres; zij laten geenszins toe uw werkelijke verblijfssituatie binnen de Russische Federatie vast te stellen.

De convocatie van 13 juni 2007 kan geenszins weerhouden worden om uw afkomst uit en problemen in Tsjetsjenië te staven. De convocatie vermeldt niet wie als getuige wordt opgeroepen. Uw naam, noch uw propiska-adres staan op de convocatie vermeld.

Het attest volgens welke uw familie in 1944 uit Novi-Atagi werd gedeporteerd is evenmin van aard uw geloofwaardigheid te herstellen. Dergelijke deportatie uit Novi-Atagi in februari 1944 wordt op zich immers niet in vraag gesteld.

Zoals reeds vastgesteld door de Vaste Beroepscommissie in het kader van uw eerste asielaanvraag blijkt uit het attest van de Belgische VZW Waynag volgens welke u van Tsjetsjeense afkomst bent, niet op welke elementen de organisatie zich steunt om dergelijke attesten af te leveren.

Dergelijke redenering kan eveneens gevolgd worden wat betreft de brief van de VTGA.

De persoonlijke brieven van uw zus en Tsjetsjeense kennissen in België kunnen gezien de familiale en vriendschappelijke band geenszins weerhouden worden als objectieve bronnen. De brief van Selam Besjaev kan omwille van dezelfde redenen evenmin weerhouden worden. U beweerde hem te kennen van een ontmoeting tijdens het bewind van Yandarbiev, welke dateert van 1996/1997.

Uit de resultaten van een onderzoek van het Tsjetsjeense ministerie van Buitenlandse zaken, welke zijn opgenomen in een brief van dat ministerie blijkt ten slotte enkel dat u een etnische Tsjetsjeens bent die in Novi-Atagi heeft gewoond en dat uw ouders gedeporteerd werden naar Kazachstan. Er wordt echter nergens in vermeld tot wanneer u in Novi-Atagi heeft gewoond. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan uw werkelijke verblijfssituatie vóór uw komst naar België nog steeds niet worden vastgesteld en heeft u derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd/kan zijn van hetzij een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiäre bescherming.”

4.1. Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift op dat de documenten die hij bijbracht, door de Commissaris-generaal ten onrechte worden afgewezen.

Hij stelt dat het attest van 8 augustus 2007 van de administratie van het Sjalinsky district waarin geattesteerd wordt dat hij in 2004 effectief in Novi-Atagi woonde, een origineel document betreft. Het feit dat hij geen sluitend antwoord kon geven op de vraag waarom zijn zus dit document niet eerder heeft kunnen bekomen, is volgens hem dan ook van geen belang.

Hij vervolgt dat de inhoud van dit attest bovendien wordt bevestigd door het attest van het internaat in Novi-Atagi waar hij werkzaam was, in samenlezing met het attest van de administratie van het Sjalinsky district waarin wordt vermeld dat hij in 2004 nog steeds werkzaam was als leraar, in die zin dat, indien hij in Novi-Atagi werkte, het zeer aannemelijk is dat hij in Novi-Atagi woonachtig was.

Hij stelt dat het feit dat wordt verklaard door de Vereniging Tsjetsjeense Gemeenschap in Antwerpen dat hij Tsjetsjeen is en betrokken bij de integratie van Tsjetsjeense vluchtelingen in België, impliceert dat deze organisatie zijn Tsjetsjeense origine heeft kunnen vaststellen, hetgeen zijn betrokkenheid met het Tsjetsjeense volk ook verklaart.

Hij laat gelden dat aan de tijdelijke identiteitskaart die hij voorlegt geen bewijswaarde mag worden ontkend, maar ze daarentegen moet worden bekeken in het geheel van de door hem voorgelegde documenten die allen wijzen op zijn Tsjetsjeense origine en het feit dat hij in Tsjetsjenië woonachtig was.

Hij besluit hetzelfde aangaande de convocaties die hij neerlegt, aangezien zo stelt hij, de onderscheiden adressen op deze convocaties overeenkomen met de adressen op het voormeld attest van 8 augustus 2007 en het voormeld attest waarin wordt vermeld dat hij in 2004 nog steeds werkzaam was als leraar.

Hij benadrukt dat het feit dat hij in 2007 nog convocaties krijgt op de adressen waar hij volgens de administratie in 2004 woonachtig was, genoegzaam aantoonde dat hij vóór zijn vertrek naar België, woonachtig was in Novi-Atagi, alwaar hij nog steeds wordt gezocht door de Russische instanties, waardoor zijn problemen worden gestaafd.

In acht genomen wat voorafgaat, stelt verzoeker dat de bestreden beslissing niet deugdelijk gemotiveerd is en dat hij derhalve dient te worden erkend als vluchteling.

4.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag steunt op hetzelfde asielrelaas als aangevoerd tijdens zijn eerste asielaanvraag.

De Raad stelt vast uit het dossier dat verzoekers asielaanvraag werd afgewezen door de Commissaris-generaal bij beslissing van 12 september 2005, omdat werd vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagde zijn afkomst uit Novi Atagi en uit Tsjetsjenië, en zijn asielrelaas, aannemelijk te maken.

Deze beslissing werd vervolgens bevestigd door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen bij beslissing van 16 januari 2007, welke op zijn beurt werd bevestigd door de Raad van State bij arrest van 3 april 2007.

Deze beslissing was aldus het voorwerp van de in de Belgische wetgeving bepaalde beroepsmiddelen zodat de bevoegdheid van de Raad te dezen, overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel “non bis in idem” dat niet tweemaal wordt geoordeeld over dezelfde zaak, beperkt is tot het beoordelen van de elementen door verzoeker aangebracht tijdens zijn tweede asielaanvraag, en in casu, tot de vraag of deze elementen van aard zijn het voormeld besluit inzake zijn asielrelaas alsnog om te buigen.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn tweede asielaanvraag zijn asielrelaas reeds aangevoerd tijdens zijn eerste asielaanvraag, tracht te staven door volgende documenten neer te leggen (zie inventaris documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 12 administratief dossier):

- 1) een brief van de Vereniging Tsjetsjeense Gemeenschap in Antwerpen;
- 2) een brief van de Waynagsche Vereniging Tsjetsjenië;
- 3) een attest uit het archiefbureau van de Regering van de Tsjetsjeense Republiek;
- 4) een attest dd. 8 augustus 2007 van de administratie van het Sjalinsky district;
- 5) een ander attest van de administratie van het Sjalinsky district;
- 6) een attest dd. 13 juni 2005 van het Novo-Ataginsky school-internaat nr. 10;
- 7) een tijdelijke identiteitskaart;
- 8) een convocatie om te verschijnen op 15 januari 2007 bij de MVD;
- 9) een convocatie om te verschijnen op 13 juni 2007 bij de OVD;
- 10) een convocatie om te verschijnen op 3 september 2007 bij de ROVD;
- 11) een brief van 20 mei 2007;
- 12) een brief van Sultan Jachurkajev;
- 13) verschillende brieven van kennissen;
- 14) een brief van Selam Besjaev;
- 15) een brief van Ousman Ferzauli.

De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing aangaande de twee eerst vermelde documenten dat “[...] blijkt uit het attest van de Belgische VZW Waynag volgens welke u van Tsjetsjeense afkomst bent, niet op welke elementen de organisatie zich steunt om dergelijke attesten af te leveren. Dergelijke redenering kan eveneens gevolgd worden wat betreft de brief van de VTGA.” niet in concreto tracht te weerleggen.

De Raad schaaft zich achter deze motivering en maakt ze tot de zijne.

Verzoeker betwist evenmin de motivering van de bestreden beslissing aangaande het als derde vermelde document dat *“Het attest volgens welke uw familie in 1944 uit Novi-Atagi werd gedeporteerd is evenmin van aard uw geloofwaardigheid te herstellen. Dergelijke deportatie uit Novi-Atagi in februari 1944 wordt op zich immers niet in vraag gesteld.”*

De Raad schaaft zich ook achter deze motivering en maakt ze tot de zijne.

De Raad meent dat het als vierde vermelde document onvoldoende garanties biedt op het vlak van de authenticiteit (RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643; RvS 11 april 2008, nr. 181.967), gezien het is gedateerd op 8 augustus 2007 en het attesteert dat *“Hierbij wordt verklaard dat hij effectief in Novy-Atagi, Shalinsky district op Kadyrova 92 verblijft”*, terwijl verzoeker op dat ogenblik al meerdere jaren –sinds februari 2004- in België verbleef.

Aan het als vijfde vermeld document kan sowieso geen bewijswaarde worden gehecht, gezien het een fotokopie betreft, en fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn.

De Raad schaaft zich, wat betreft het als zesde vermeld document, achter de motivering van de bestreden beslissing dat *“Uit het attest van het internaat van Novi-Atagi kan enkel afgeleid worden dat u er tot februari 1994 werkte. Het bevat geenszins aanwijzingen dat u nadien nog in Novi-Atagi zou verbleven hebben.”* en maakt ze tot de zijne.

Aangaande het als zevende vermeld document, oordeelt de Raad dat de vaststelling dat op het document gegevens handmatig werden verwijderd en toegevoegd (zie zijn verklaring van 4 december 2007, nr. 36) maakt dat het onvoldoende garanties biedt op het vlak van de authenticiteit (RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643; RvS 11 april 2008, nr. 181.967) .

De Raad schaaft zich achter de motivering van de bestreden beslissing aangaande de drie convocaties die verzoeker neerlegt (vermeld als documenten 8, 9 en 10) dat *“de convocaties kunnen enkel een aanwijzing vormen voor uw propiska-adres; zij laten geenszins toe uw werkelijke verblijfssituatie binnen de Russische Federatie vast te stellen. De convocatie van 13 juni 2007 kan geenszins weerhouden worden om uw afkomst uit en problemen in Tsjetsjenië te staven. De convocatie vermeldt niet wie als getuige wordt opgeroepen. Uw naam, noch uw propiska-adres staan op de convocatie vermeld.”* en maakt ze tot de zijne.

Ook de twee andere convocaties, respectievelijk van 15 januari en 3 september 2007, kunnen geen bewijs vormen voor de problemen die verzoeker beweert te hebben gekend in zijn land van herkomst, aangezien ze stellen dat verzoeker wordt opgeroepen als “getuige”, terwijl hij verklaarde vervolgd te worden door de autoriteiten van zijn land van herkomst omdat hij beweerdelijk Tsjetsjeense rebellen zou hebben verborgen (zie verhoorverslag van 3 maart 2004, nr. 41).

Wat betreft de als elfde, twaalfde en dertiende vermelde documenten, meent de Raad dat de bestreden beslissing terecht motiveert dat *“De persoonlijke brieven van uw zus en Tsjetsjeense kennissen in België kunnen gezien de familiale en vriendschappelijke band geenszins weerhouden worden als objectieve bronnen.”*

Het als veertiende vermeld document betreft een fotokopie, zodat er conform hoger reeds vermelde redenering dan ook geen bewijswaarde aan kan worden gehecht.

De Raad meent dat het document vermeld als stuk 15 in de inventaris, onvoldoende garanties biedt op het vlak van de authenticiteit (RvS 11 oktober 2007, nr. 175.643; RvS 11 april 2008, nr. 181.967), aangezien het zou uitgaan van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Tsjetsjeense Republiek, maar niettemin opgesteld en ondertekend zou zijn door de *“Eerste Minister Binnenlandse Zaken”*.

In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad dat de Commissaris-generaal terecht oordeelde dat verzoeker er niet in slaagt de geloofwaardigheid van zijn recente herkomst uit Tsjetsjenië en van zijn asielrelaas te herstellen.

Aldus is er geen reden om dit asielrelaas te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

5.1. Verzoeker stelt nog dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien *“Rekening houdend met Tsjetsjeense origine van verzoeker is de kans zeer reëel dat hij aldaar zal worden bedreigd en mishandeld teneinde te getuigen tegen de vluchtelingen aan wie hij onderdak verleende; De Russische overheid treedt immers repressief op en schendt regelmatig de mensenrechten; Zij werd daartoe veroordeeld op 24.02.2005 door het Europees Hof voor mensenrechten; Verzoeker verwijst naar volgende websites en documenten: <http://www.ihf-hr.org> : Amnestic People as Targets for Persecution in Chechnya – International Helsinki federation for Human Rights 16.05.2007, <http://www.actiegroepstsjetsjenie.org> , <http://www.amnesty.org>”*.

5.2. De Raad herhaalt dat werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en recente herkomst uit Tsjetsjenië.

Derhalve is er ook geen reden om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 oktober 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.